

Споконвіку було Слово, і з Богом було Слово,
і Слово було - Бог. З Богом було воно споконвіку.
(Ів.1,1-2)

СОБОР СВЯТОТРОЇЦЬКИЙ

Вісник парафії Пресвятої Трійці м. Дрогобича

Грудень 2005 №23 (76)

З 21 по 25 грудня 2005 р.Б. ПЕРЕДРІЗДВЯНІ РЕКОЛЕКЦІЇ У КАТЕДРАЛЬНОМУ ХРАМІ ПРЕСВЯТОЇ ТРІЙЦІ М. ДРОГОБИЧА

РОЗПОРЯДОК

Середа 21 грудня

18.00 – Велика Вечірня з Литією. Вступна наука.

Четвер 22 грудня

7.00, 8.30, 10.30 – Божественна Літургія. Наука.

17.00 – Вечірня. Наука.

П'ятниця 23 грудня

7.30 – Божественна Літургія. Наука.

17.00 – Божественна Літургія. Наука.

Субота 24 грудня

9.00 – Соборова Божественна Літургія за хворих і немічних.
Наука. Водосвяття. Молебен. Молитва над хворими.

18.00 – Велика Вечірня. Наука.

Неділя 25 грудня

7.00, 8.30, 10.30, 12.00 – Божественна Літургія.

Заклучна наука. Благословення реколектанта.

НОВИНИ ВІД РЕЛІГІЙНО-ІНФОРМАЦІЙНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

В УГКЦ призначено єпископського промотора морського апостолату

КИЇВ — „Папська Рада душпастирської праці серед мігрантів і тих, хто в дорозі” призначила владика Василя Івасюка, екзарха Одесько-Кримського УГКЦ, єпископським промотором морського апостолату в Україні.

За повідомленням прес-служби УГКЦ від 6 грудня, завдання промотора — сприяти розвитку, заохоченню та координації морського апостолату в Україні та залучати інших українських душпастирів до цього специфічного духовного служіння.

Останню книжку Папи Івана Павла II перекладено українською мовою

КИЇВ — 13 грудня 2005 року у приміщенні Апостольської Нунціатури у Києві відбулася презентація українського перекладу останньої книжки Папи Івана Павла II „Пам'ять та ідентичність. Бесіди на зламі століть”. Книга побудована у формі діалогу. У ній подаються думки Івана Павла II про знакові історичні події крізь призму християнської філософії. Книга вийшла у видавництві „Літопис” під редакцією о. Бориса Ґудзяка, ректора Українського католицького університету, з передмовою Патріарха Любомира (Гузара).

За повідомленням прес-служби УГКЦ, у презентації цього видання взяли участь Глава УГКЦ Патріарх Любомир (Гузар), Архиепископ Іван (Юркович), Апостольський Нунцій в Україні, Владика Станіслав (Широкоградюк), єпископ-помічник Києво-Житомирський Римо-Католицької Церкви в Україні, Фабуо Фабрі, посол Італійської республіки, проф. Антуан Аржаковський, директор Інституту екуменічних студій УКУ та ін.

Доповідачі у своїх промовах відзначали різні цікаві особливості останньої книги Понтіфіка. Вона не є науковою працею, в якій автор полемізує з сучасними науковими досягненнями, а особистими розду-

мами над піднятою у ній проблематикою. Також йшлося про неординарність самого жанру, у якому написана книга — жанру діалогу.

У передмові до книги „Пам'ять та ідентичність” Глава УГКЦ Патріарх Любомир (Гузар), зокрема, сказав: „Маємо книжку, в якій можемо пізнати думки того Великого Папи у справах, які, безумовно, мають і релігійний аспект, але також дуже багато щоденного, світського, близького до потреб, турбот і зацікавлень пересічної людини, яка шукає свого місця в Європі, в сучасному світі. Це дуже важливо: усвідомити собі, що і Папа — це людина, яка живе тими проблемами, якими живемо і ми, яка старається зрозуміти і діяти в дуже конкретних обставинах щоденного життя. Хоча, як бачимо із цієї книжки, його спосіб мислення, його підхід до буденних справ має сильне релігійне підґрунтя. Це прекрасний приклад для нас, щоб ми стояли, так би мовити, на двох ногах, міцно опертих на твердій землі, а з іншого боку, щоб ми те, що довкола нас і що всередині нас, бачили очима віри й оцінювали з цієї перспективи”.

Італійські журналісти заявили про співпрацю і підтримку католицьких ЗМІ України

РИМ-КИЇВ — О. Маріо Пераччі, засновник і директор RETE BLU S.p.A, головний ведучий телеканалу RAI INTERNATIONAL 12 грудня на прес-конференції у Римі повідомив про співпрацю і підтримку католицьких ЗМІ України. Він заявив, що невдовзі в Римі відкриється фундація, яка духовно і матеріально підтримуватиме Католицький Медіа-Центр у Києві.

За повідомленням Католицького Медіа-Центру, минулого тижня в Католицькій Агенції SIR, до якої входять 127 релігійних часописів Італії, з доповіддю „Що очікує Церква України від Західних Церков” виступив директор Католицького Медіа-Центру в Києві о. Павло Вишковський ОМІ.

Він заявив: „Україна, котра своєю історією і корінням сягає Європи, сьогодні через ряд реформ невпинно прямує до того, щоб вповні належати до Європейських країн. Тому західні Церкви не повинні байдуже ставитись до того, що відбувається в Україні, і підтримувати її бажання йти до Європи. Для цього потрібно розвивати міжнародну церковну співпрацю, а в тому числі співпрацю у сфері ЗМІ, які мають служити побудові єдності у суспільстві і бути гучним і чітким голосом Церкви у світі”.

О. Павло також зазначив, що „в попередніх роках часто мало місце ігнорування присутності Католицької Церкви в Східній Європі і, зокрема, Римо-Католицької Церкви в Україні, тому зараз, у добі свободи, є нагода до взаємного збагачення і відкриття обличчя Церкви також і у цій частині Європи”.

З цими ж думками о. Павло Вишковський представляв Католицький Медіа-

Центр у прямому ефірі у Vatican Service News, teleradio Padre Pio та в інших локальних ТБ півночі і півдня Італії.

Глава УГКЦ відвідав Одесу

ОДЕСА — 11-12 грудня Патріарх Любомир (Гузар) перебував з офіційним візитом в Одесько-Кримському екзархаті. Глава УГКЦ освятив дві церкви (каплиці) в Одесі та Южному та зробив низку офіційних візитів, — повідомляє прес-служба УГКЦ.

12 грудня у приміщенні Одеської міської ради відбулася зустріч з мером Одеси п. Едуардом Гурвіцем. У розмові Глава УГКЦ подякував міському голові за його сприяння у створенні ради Церков міста. За словами Патріарха, така рада, подібно як і Всеукраїнська рада Церков, сприяє порозумінню та зближенню різних конфесій. У свою чергу мер висловив готовність і надалі робити необхідні кроки у цій ділянці.

У приміщенні Одеської обласної державної адміністрації Предстоятель УГКЦ та Екзарх Одесько-Кримський зустрілися із губернатором п. Василем Цушком. Під час зустрічі співрозмовники торкнулися потреби створення обласної ради Церков, питання викладання у школах християнської етики, необхідності, згідно із Конституцією України, рівного ставлення до всіх релігійних деномінацій.

Голова Одеської облдержадміністрації запевнив, що Одещина — регіон, відомий своєю толерантністю до всіх національностей, які тут проживають, а їх є 133. На його думку, УГКЦ відповідає духові цієї місцевості, адже кожний відзначає віротерпимість її членів та повагу до інших конфесій.

Глава УГКЦ відвідав також Одеський дитячий реабілітаційний центр з патологією центральної нервової системи й опорно-рухового апарату.

Цього ж дня Патріарх Любомир (Гузар) повернувся до Києва.

У Криму заклали першу в автономії каплицю в пам'ять жертв „червоного” терору

КРИМ — Каплиця в ім'я Знамення ікони Пресвятої Богородиці закладена в урочищі Багреєвка — на місці масових розстрілів більшовиками ялтинців в період із 7 грудня 1920 по 25 березня 1921 року. Загалом комуністи під час „червоного” терору в Ялті знищили від 5 до 6 тисяч осіб. Про це повідомили в Кримському центрі гуманітарних досліджень, який виступив ініціатором цієї акції.

Саме в Багреєвці — на околиці цього міста — було одне з місць розстрілів, де загинуло близько тисячі представників „білого” руху, російської та кримськотатарської інтелігенції, мусульманського, православного і католицького духовенства. Досі в Криму не було пам'ятних знаків жертвам „червоного” терору, натомість в автономії залишаються увічнені імена організаторів цих убивств — Бели Куна, Землячки та інших більшовиків.

Святий Миколай Чудотворець

**Правилом віри та образом
лагідності, учителем
повздержності явила тебе своєму
стаду всіх речей істина.
Ради цього придбав ти смиренням
високе, убогістю – багате, отче,
священноначальнику Миколаю.
Моли Христа Бога,
щоб спаслися душі наші.
Тропар празника**

Глибоко шанує й прославляє святителя Миколая наш народ, є немало храмів на його ім'я.

Чим же викликав таке загальне шанування святитель Миколай? За своє земне життя святитель учинив таку безліч святих дій на славу Богу і на благо ближніх, що треба було б багато часу для того, щоб їх тільки перерахувати. Та серед них є одне, яке можна віднести і до чеснот, і до того, що було основою його здійснення, що вело святителя на подвиг, — це його міцна віра, його відданість істинній вірі. Свята Церква, відзначаючи цю велику благодатну властивість духовного ладу святителя, називає його «правилом віри». Це значить, що Церква визнає його віру такою досконалою, що оголошує її зразком для наслідування своїм чадам.

Святитель Миколай зійшов на кафедру Мір Лікійських у період найстрашніших переслідувань Церкви Христової, в роки правління імператора Діоклетіана. Вістря злоби гнобителів було спрямоване головним чином проти священнослужителів. Гнобителі хотіли, насамперед, погубити пастирів, обезглавити церковні общини, щоб потому легше було знищити всю Церкву. Обрання в той час на кафедру було майже рівне обранню на мученика. І дійсно, незабаром святителя Миколая схопили правителі міста і кинули до темниці, де він мужньо витерпів за Христа всі жахливі страждання.

Та Промисел Божий зберіг йому життя для великих церковних справ, які на нього чекали. Коли на імператорський престол вийшов святий Константин Великий, святитель Миколай повернувся до своєї рідної пастви. Однак невдовзі мир у Церкві був порушений появою аріанської ересі, яка спотворювала християнське вчення про Сина Божого. Для розгляду та осуду цієї ересі був скликаний у місті Нікеї в 325р. Перший Вселенський Собор. Передання свідчить, що серед отців Собору був і Мір Лікійських архієпископ-чудотворець. І тут святитель явив усю велич своєї віри. Ні кайдани страшної темниці не ослабили цієї віри, ні зовнішній спокій Церкви за святиого Константа не зменшили відданості Святильника Церкви. При всій лагідності свого духовного ладу, при всій поблажливості та розумінні слабостей людини на Соборі святитель явив усю твердість і непохитність сповідання та захисту правої віри. Сильним і грізним архієпископським словом він викрив нечестя Арія і цим сприяв його ослабленню і зникненню.

Оця правдива віра, ця відданість їй і були однією з причин загального шанування святителя Миколая.

Споминаючи віру святителя, мимоволі порівнюєш з ним свій духовний устрій і питаєш: чи маєш і ти щось подібне? Адже для спасення не досить тільки сказати: «я вірую» або «я — віруюча людина». Святий апостол Яків говорить, що «і біси вірують» і, більше того, «тремтять» (Як. 2, 19), але всім відомо, що їхня віра не спасає. Спасає та віра, яку мав святитель, віра, згідна зі святим Євангелієм, з вченням Церкви, ствердженим святими отцями на Вселенських і Помісних Соборах. Істина саме в Церкві. «Не треба шукати істини, — навчає отець Церкви II ст. святий Іринеї Ліонський, — яку легко одержати від Церкви, бо апостоли, як багач у скарбницю, вповні поклали в неї все, що належить до істини. Тому кожен, хто бажає, бере з неї напій життя».

Віра святителя Христового Миколая була твердою і непохитною. Він витерпів багато страждань від язичеських правителів, пережив і спокуси захоплення невірою Арія. Проте він не зрадив віри, лишився непохитним до кінця. Він готовий був позбавитися не тільки всіх земних благ, а й самого життя, але не зрадити святу віру. І ми повинні твердо зберігати свою віру, пронести її через усі спокуси, і принади, зберегти її до кінця днів — і вона буде

спасенною. Віра наша — не плід людських вимислів, не на землі винайдена, а прийнята з явленням Самого Господа, Котрий втілює для нас і ради нас.

Віра святителя Миколая була нерозривна з вчинками, зі святим життям.

«Без діл віра мертва», — навчає Слово Боже (Як. 2, 20). Не досить тільки слухати вчення Спасителя або захоплюватися ним. Слід увібрати його в себе, зробити своїм і скрізь і всюди поводитися згідно з ним, жити згідно нього. «Якщо не знаєте, блаженні ви, коли виконуєте» (Йо. 13, 17). «Слуга ж той, хто знав волю господаря свого, ... але не робив згідно волі його, буде тяжко побитий» (Лк. 12, 47), — ось як говорить Сам Господь наш.

Щоб нам, християнам, зараз судити про те, чи в правій ми вірі, погляньмо на себе. Якщо дивитись на зовнішні наші вчинки, то можна сказати, що ми справді православні християни: часто відвідуємо храм Божий, ставимо перед святими іконами свічки, старанно хрестимось, побожно кладемо поклони, нікого не обікрали, не вбили і навіть не обмовили. Але чи боремося ми з нашими примхами? Чи обмежуємо ми свої пороки й пристрасті? Чи маємо ми лагідність, стриманість, скромність, чистоту, чесність? Чи бачимо ми в своєму ближньому брата? Нехай совість кожного сама відповідь.

Підготував Михайло Бонис

Про Двадцять восьму сесію Синоду Єпископів Києво-Галицької Митрополії УГКЦ

10-11 листопада 2005 року у Львові відбулася чергова Двадцять восьма сесія Синоду Єпископів Києво-Галицької Митрополії УГКЦ.

У сесійних засіданнях взяли участь дванадцять владик, членів Митрополичого Синоду.

У праці Синоду було вирішено доопрацювати з внесеними поправками і доповненнями Статут Пресвітерської єпархіальної ради, а відтак скерувати його на друге читання. Було прийнято в цілості з внесеними поправками і доповненнями розділ

Душпастирського плану щодо фінансово-економічного життя парафій, а також доручено доопрацювати з внесеними поправками і доповненнями Положення про Єпархіальну економічну раду і скерувати на друге читання.

Під час засідань було присвячено багато часу дискусії над такими трьома темами: належне відзначення сумнозвісної дати 60-ти річчя Львівського Псевдособору, наступна сесія Патріаршого Собору, присвячена справам молоді та інтенсифікації будівництва й розвитку Патріаршого центру в Києві. Щодо кожної

із обговорюваних тем владики Синоду визначили конкретні дати чи напрямки їх реалізації.

На засіданнях Синоду також було вирішено розпочати канонічну процедуру попередження священників з Підгорецького монастиря, о. Іллі Догнала, о. Методія Шпіржіка і о. Маркіяна Гітюка, через їхні неприпустимі дії.

Наступна сесія Синоду Єпископів Києво-Галицької Митрополії відбудеться на початку наступного року.

Прес-секретаріат Глави УГКЦ

Постанови

Двадцять восьмої сесії Синоду Єпископів Києво-Галицької Митрополії УГКЦ

Львів, 10-11 листопада 2005 року

1. Доопрацювати з внесеними поправками і доповненнями Статут Пресвітерської єпархіальної ради і скерувати на друге читання.

2. Для належного відзначення сумнозвісної дати 60-ти річчя Львівського псевдособору визначити такі головні напрямні тези цього відзначення:

А. Пам'ятаємо, але прощаємо.

Б. Мучеництво.

В. Подяка нашому народові за витривалість.

3. Затвердити проведення таких заходів у рамках відзначення 60-річчя Львівського псевдособору:

• 7 березня - пам'ятна академія у Львові;

• 8 березня - Архиєрейська Літургія у соборі Святого Юра у Львові у співслужінні усіх владик і охочих священників;

• 9 – 10 березня - скорботні хресні ходи в самотніх єпархіях;

• 11 березня - спільний скорботний хресний хід у Львові.

4. Наступну сесію Патріаршого Собору, присвячену справам молоді, провести 19-

24 серпня 2007 року Божого. Встановити для цієї сесії назву "Молодь у Церкві третього тисячоліття", девіз - "Учителю, де перебуваєш? Ходить та подивіться" (Ів. 1, 38-39), епіграф - "Любіть Церкву! Вона є вашою родиною й духовним храмом, живим камінням якого ви покликані бути" (*Звернення Святого Отця Івана Павла II до української молоді, Львів-Сихів, 26 червня 2001 року Божого*).

5. Прийняти в цілості з внесеними поправками і доповненнями розділ Душпастирського плану щодо фінансово-економічного життя парафій.

6. Встановити єдину суму катедратику в Києво-Галицькій митрополії УГКЦ розміром 6 гривень від двору.

7. Доопрацювати з внесеними поправками і доповненнями Положення про Єпархіальну економічну раду і скерувати на друге читання.

8. Для інтенсифікації будівництва та розвитку Патріаршого центру в Києві:

А. Створити єдину церковну структуру з центром у Києві зі збирання коштів на потреби будівництва та розвитку Патріаршого центру.

Б. До 1 січня 2006 року Божого створити єпархіальні (екзархальні) комітети сприяння будівництву Патріаршого центру в Києві.

В. До 30 січня 2006 року Божого створити парафіяльні комітети сприяння будівництву Патріаршого центру в Києві.

Г. Прийняти „Пам'ятку для учасників проведення інформаційно-молитовної кампанії „Собор єднеє всіх“.

Д. Розпочати 18 грудня 2005 року Божого завершальний етап збирання коштів на будівництво Собору в Києві.

9. Розпочати канонічну процедуру попередження священників з Підгорецького монастиря, о. Іллі Догнала, о. Методія Шпіржіка і о. Маркіяна Гітюка, через їхні неприпустимі дії.

10. Двадцять дев'яту сесію Синоду Єпископів Києво-Галицької Митрополії УГКЦ провести у вівторок і середу, 7-8 березня, 2006 року Божого у Львові.

**Голова Синоду Єпископів
Києво-Галицької Митрополії
Української Греко-Католицької Церкви:
+ Любомир**

Про Постійний Синод УГКЦ

7-8 грудня 2005 року у Львові проходили засідання Постійного Синоду УГКЦ. Сьогодні членами Постійного Синоду УГКЦ є Блаженніший Любомир (Гузар), Глава УГКЦ, Високопреосвященний Владика Стефан (Сорока), Митрополит Філадельфійський, Преосвященний Владика Юліян (Вороновський), Єпарх Самбірсько-Дрогобицький, Преосвященний Владика Михаїл (Гринчишин), Апостольський Екзарх для українців Франції, країн Бенілюксу та Швейцарії, та Преосвященний Владика Володимир (Ющак), Єпарх Вроцлавсько-Гданський.

Члени Постійного Синоду значну частину часу присвятили підготовці Синоду

Єпископів УГКЦ, який проходить у серпні наступного року у Львові. Ще владика, члени Постійного Синоду УГКЦ, застановлялися над двома майбутніми подіями: запланованим на 2007 рік Уніїним з'їздом у Велеграді з нагоди 100-річчя Першого уніїного з'їзду під проводом Митрополита Андрея Шептицького та відзначенням у 2006 році 60-ї річниці Львівського псевдособору і використання цієї нагоди для примирення з православними братами.

Крім того, під час Синоду владики займалися далішим опрацюванням питань церковно-адміністративного життя УГКЦ. Як нам пояснив Блаженніший Любомир (Гузар), Глава УГКЦ, в адміністративному житті нашої Церкви є три аспекти: Синод як тіло, Синод у дії та Синод у час між засіданнями. Головну увагу у цих двох днях було звернено на „Синод у дії“. „Ми пере-

жили певний період, в якому вчилися з допомогою успіхів і невдач, - зокрема сказав Предстоятель УГКЦ. - Тепер ми хочемо зробити своєрідний підсумок цього періоду і накреслити способи діяння на майбутнє“.

Прес-секретаріат Глави УГКЦ

Довідка: Кодекс Канонів Східних Церков зазначає, що Постійний Синод складається з Патріарха і чотирьох Єпископів, призначених на п'ятиріччя. Троє з цих Єпископів обираються Синодом Єпископів патріаршої Церкви, серед яких найменш двоє повинні бути з-поміж єпархіальних Єпископів, а одного іменує Патріарх. У той самий час і спосіб слід призначити чотирьох, по змозі, Єпископів, які б у порядку, визначеному Синодом Єпископів патріаршої Церкви, поперемінно заміняли членів Постійного Синоду на випадок перешкоди. (Кан. 115, § 1, 2, 3)

СВЯТО ЗАЧАТТЯ ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ СВЯТОЮ АННОЮ

І з'явилося на небі велике знамення: жона, оповита сонцем; під ногами її місяць і на голові її вінець з дванадцяти зірок (Одкр. 12, 1)

Подібно до того, як серед похмурих і морозних зимових днів вигляне деколи з-за навислих хмар ясне сонце, так і нині, крізь понурий настрій холодного різдвяного посту проривається ясний промінь надії в нашу душу, щоб святою радістю наповнити наші серця й піднести наш дух у надії на скоре свято пришестя Спасителя.

Довгі тисячоліття чекали люди на обіцяного Богом Месію — Христа, але різні життєві тривоги часто розвіювали їхню надію. А скільки їх повмирало, так і не дочекавшись «слави народу Ізраїлю».

У подібній тривозі жили в Назареті Йоаким та Анна... Святий Праотець Йоаким походив з роду Іуди і був нащадком царя Давида. Свята Анна, жінка його, була дочкою священника Левієвого племені Матфана з Вифлієма і матері Марії.

Святи Праотці Йоаким і Анна мали власне господарство і прибутки з нього ділили на три частини: одну давали на храм Божий, другу — бідним, а з третьої жили самі. І тут, здається, навіть зайве доводити, що це були люди святого і богобоязливого життя, якщо Господь Бог обрав їх достойними бути прародичами Самого Христа. І жили вони щасливо і в злагоді, та тільки одне їх турбувало та журило, що Бог не благословив їх дітьми, адже в Старому законі бездітність вважалася карою за людські гріхи. І незважаючи на те, що завжди вірно любили і служили Богові, вони в покорі своїй вважали себе недостойними ласки Божої і всю журбу свою вкладали в руки Божі. Ще більше того, вони невтомно молилися і постійно приносили жертву Богові добрими ділами.

Одного разу сталося так: коли Йоаким приніс у свято щедрі дари до Єрусалимського храму, тодішній архиєрей Іссахар не схотів ці дари прийняти на жертву, як від чоловіка бездітного, а один із священників, Рувим, голосно почав закидати Йоакимові, що це за гріхи карає його бездітністю Господь. З того часу ще більше засумувало серце святого Йоакима і він у розпачі пішов у гори на полонини, де паслися його отари, і там плакав, молився та постив протягом сорока днів, щоб тим самим відвернути від себе караючу «десницю Божу».

І свята Анна в той час теж не переставала невідступно звертатися до Бога по поміч і благословення, коли часто з повними сліз очима роздумувала над своєю долею, дізнавшись, як прилюдно в храмі осудили їх у гріхах. Якось у саду вона побачила гніздо, в якому були маленькі пташенята. І це так вплинуло на її жіночі почуття, що з серця в той час вилилась гаряча й голосна молитва до Бога: «Кому я подібна — ані птахам небесним, ані звірям земним. Усі вони втішаються

выводками своїми. Навіть земля родить хліб для людей. А я одна бездітна на світі. Всі приходять у храм зі своїми дарами, всіх ушановують як батьків їхніх дітей, а я відкинута навіть від храму Бога мого. Господи Боже мій! Ти дав Саррі сина Ісаака в глибокій старості, Ти дав Анні сина — пророка Самуїла, вислухай і моє благання-молитву. Ти знаєш, Господи, як народ безчестить бездітність. Поможи мені стати матір'ю, щоб ми могли дитя наше принести Тобі в жертву і славити Твоє милосердя!» Як оповідає життєпис, коли свята Анна так молилася, раптом став перед нею ясний Ангел Божий і сказав: «Анно, Бог вислухав твою молитву і плач твій, і слюзи дійшли до Нього, і ти будеш матір'ю благословенної дочки, через яку зійде благословення і спасення всьому світові. Ім'я їй буде Марія».

Свята Анна, втішена такою надзвичайною звісткою, тут же дала обіцянку, що дитину свою посвятить на службу Богові і поспішила до Єрусалима подякувати Господеві в храмі Його. В той же час Ангел Божий явився і святому Йоакиму, що молився і постив на самоті, і теж благовістив йому ту радісну звістку. А на знак правдивості того радісного повідомлення звелів йому йти в Єрусалим, де в храмі, при так званих «Золотих воротах», зустріне жінку свою Анну, що й сталося.

Хоч Пресвята Діва Марія, Мати Ісуса Христа, народилася як Богом обрана дитина, але передусім вона родилася в людському тілі, була усім нам подібна, щоб зазнати таких самих трудів і терпіння цього земного життя й навіть самої смерті. Втім вона не лише рівна всім людям, але й перевищує всіх, а навіть й більше, як ми величаємо Богородицю: "Чесніша від серувимів і незрівняно славніша від серафимів...". Дочка роду Давидового, Мати нашого Творця і Спасителя, Божа Мати, попри те, також як і ми боролася протягом усього життя з нуждою, йшла тернистою

дорогою терпінь, була мученицею в живому тілі. Яка це втіха для нас, що ми маємо таку терпеливу й таку Богові віддану Мати. Від Неї всі вчимося покути, коли мучить нас совість, бо Марія, наша Мати, Свята, яка не зробила жодного хибного кроку або поганого вчинку, таку покуту чинила. Як же нам, грішникам, відкидати покуту чи нарікати на Божу волю — Його Святий Промисел? Пресвята Богородиця вчить нас своїм життям покаяння, і ми маємо вправлятися у своїм покаянні. Перш за все віддамо себе на її святе заступництво, коли захочемо спокутувати свої гріхи, бо Вона є пристановищем грішників і милосердною Матір'ю всіх, хто кається. Святе Письмо порівнює її з «лілією на долинах», а також із «запечатаною криницею». Ці поетичні епітети є ознакою незаплямленої та неоскверненої невинності серця і тіла. Лілія має на собі білий і світлий одяг невинності, а воду в запечатаній криниці не порушили ніякі уста й нічия рука не простягнулася по ту цілющу воду, її дзеркало — чисте й прозоре, ця вода — свіжа і приємна.

Всі ми, для кого невинність є свята, хто захочав і любить непорочність душі й чистоту серця та не зірвав ще печатки з відрадного джерела чистої совісті, присвячуймо нині чистій і по всі часи Пречистій Діві чесноти, свої молитви, свої бажання, свої постанови і віддаймо під її покров цінний скарб своєї чистоти. Нехай Вона збереже вас від зарази і прокази розпусти.

А всі, що схибили і зійшли з дороги чистоти й святої невинності, а також усі інші грішники, оберімо собі Марію за Матір і Заступницю, щоб за її молитвами послав нам Господь дух покаяння, дар жалю, ласку сліз, щоб ми чисто вимили водою каяття цей одяг, який після свого хрещення запламити брудом гріха. Яким необхідним є і для нас основне поучення в тім святім часі різдвяного посту, коли так мало ми налаштовані на покаяння; як тяжко нам доводиться інколи зворушити, відчути, випробувати нашу совість, як нам тяжко відкрити нашу злобу, як тяжко розлучатися з нашими гріхами, їх оплакувати. Ми не знаємо або маємо дуже мале поняття про таку високу вартість чистоти совісті. Багно землі й грішні похоті тіла мають чомусь вищу вартість у наших очах, ніж святе Боже дитинство і вічне блаженство. Шануймо і любімо Пресвяту Діву Марію, Богом обрану Матір, молимося до Неї у всі дні життя нашого, а передусім у години спокуси, горя й смутку, як до нашої Покровительки й сильної Заступниці на небі.

Ступаймо в її сліди, спокутуймо свої гріхи, наслідуймо її чесноти, пильнуймо чистоту серця, і тоді Божа Мати випросить нам те, що випросила вже мільйонам Своїх дітей, а в першу чергу, благословення Боже, постійність у духовному добрі і вінець вічного життя й небесної слави.

Підготував Андрій Бонис

НОВИНИ ВІД РЕЛІГІЙНО-ІНФОРМАЦІЙНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

УГКЦ є взірцем для РГКЦ

Упродовж двох днів, 28-29 листопада 2005 року, у м. Блаж, яке є осідком Митрополита Лучіано Румунської Греко-Католицької Церкви (РГКЦ), проходила конференція „Майбутнє РГКЦ. Структуральний аспект”. У роботі конференції взяли участь всі єпископи РГКЦ, протопресвітери, ректори семінарій та інші. У цій конференції на запрошення Владика Лучіано, на прохання благодійної організації „Реновабіс” (ідейний промотор конференції) та благословення Блаженнішого Любомира (Гузара) взяв участь о. д-р Святослав Шевчук, керівник Патріаршої курії Української Греко-Католицької Церкви.

РГКЦ є Церквою митрополичого права. Це означає, що греко-католицькі єпископи Румунії не мають свого Синоду, а є членами Румунської Єпископської Конференції Римо-Католицької Церкви. На сьогодні РГКЦ налічує п'ять єпархій, у ній діють чотири семінарії. Проблемною ділянкою цієї Церкви є відсутність міжєпархіальних структур, які б єднали духовенство і вірних в одну спільноту. (Із назви конференції стає зрозуміло, що організатори цього форуму вбачають залежність майбутнього РГКЦ від розбудови її структур.)

Під час конференції о. Святослав Шевчук виголосив дві доповіді: „Досвід УГКЦ у створенні митрополичих та патріарших структур” та „Богословська освіта в УГКЦ”. У першій доповіді промовець накреслив загальну структуру УГКЦ, описав принципи діяльності Патріаршого та Митрополичого Синодів, пояснив способи взаємодії окремих комісій Митрополичої чи Патріаршої курії та інше. Цікавим аспектом було питання фінансового забезпечення Церкви. Адже РГКЦ фінансується з боку держави: священники отримують державну платню, викладачі

семінарій є працівниками державних університетів і т. п. Натомість УГКЦ живе за рахунок пожертв своїх вірних. Тому самі румунські єпископи, зокрема Владика Флоріан, говорили, що УГКЦ є Церквою, яка взяла свою долю у свої руки. Важливим є те, що на сьогодні такий принцип структуризації та фінансування греко-католицької Церкви в Україні відповідає способу діяльності патріаршої Церкви.

Щодо богословської освіти в нашій Церкві, то наших братів-румунів цікавило, яким чином ми відбираємо кандидатів до семінарій, яка у нас система богословської освіти, а найбільше зацікавлення викликав Український католицький університет – заклад, який не фінансується державою та, навіть більше, нею не визнаний.

За словами о. Святослава, важливими моментами конференції була можливість передати практичний досвід у розбудові структур нашої Церкви та, з іншого боку, від представників РГКЦ та Реновабісу почути слова визнання щодо структурних аспектів УГКЦ, що свідчить про її зрілість, внутрішню організованість та можливість вже сьогодні діяти як патріарша Церква.

о. Ігор Яців
прес-секретар Глави УГКЦ

Українська копія Туринської плащаниці виставлена у соборі Святого Юра

У неділю, 4 грудня 2005 року, в Архикафедральному соборі Святого Юра виставили для почитання копію Туринської плащаниці, що її за всіма канонами було виготовлено в Італії спеціально для України. Чин виставлення розпочався Молебнем, який очолює Високопреосвященний Владика Ігор (Возьняк), Архiepіскоп Львівський.

22 листопада, опівночі, прямим авіарейсом Рим-Львів члени оргкомітету

привезли до Львова копію Туринської плащаниці, яку виготовили й освятили спеціально для України. Цій події передувала трирічна копітка робота, пов'язана з налагодженням усіх формальностей, необхідних для того, аби наша держава отримала „свою” плащаницю. Дозвіл на виготовлення для України копії Туринської плащаниці дав покійний Папа Іван Павло II, а нинішній Святіший Отець Венедикт XVI благословив уже готову копію. У момент благословення він промовив: „Нехай вона обійме всіх людей на цій землі”.

У своїй промові під час Молебню Владика Ігор відзначив: „Ми стаємо перед відбитком тіла Ісуса на полотні, молимося і утверджуємо свою віру в те, що Син Божий прийшов у світ і приніс спасіння усім людям. Він не прийшов, щоб зробити якусь сенсацію: померти, а потім воскреснути. Але Він бажає переконувати кожну людину, що є Богом, який любить її так, що з любові до неї, за її щастя, заплатив смертю на хресті. Міг Господь зробити це в інший спосіб, але цей спосіб його життя і смерті найбільш переконливий, щоб кожна людина на землі присвоювала собі заслуги Ісуса Христа і ставала щасливою у вічності. Кожна людина зрозуміє вартість її життя, бо сам Бог помер задля її спасіння, будучи розп'ятий на хресті. Перший зрозумів це розбійник, що висів на хресті поруч Ісуса і звернувся до Господа: „Ісусе! Згадай про мене, як прийдеш у своє Царство”. Сказав Ісус до нього: „Сьогодні будеш зо мною в раю”. Інший з повішених злочинців зневажав Христа, насміхаючись: „Хіба ти не Христос? Спаси себе і нас!”. Ось така доля людей, які знаходяться поруч з Христом, які прикладають свої уста до плащаниці, що на ній відбиті рани Господа: одні йдуть дорогою спасіння, інші вибирають дорогу прокляття».

Після Молебню Високопреосвященний Владика Ігор вручив всім, хто спринчився, щоб Україна мала цю святиню, пам'ятні грамоти від Святішого Отця Венедикта XVI та Блаженнішого Любомира (Гузара).

Прес-секретаріат Глави УГКЦ

Благодійний Фонд „Карітас Самбірсько-Дрогобицької Єпархії УГКЦ”

М. Дрогобич, вул. В. Чорновола, 4, тел/факс: 8(03244)22458, ел.пошта: karitas@mail.lviv.ua

ПРЕС - РЕЛІЗ

На сьогоднішній день, за оцінками Міжнародного центру ООН із запобігання злочинності, торгівля людьми набуває глобального характеру і стоїть на третьому місці після незаконної торгівлі зброєю та наркотиками. Торгівля людьми - один із найбільш тіньових та прибуткових „бізнесів” сучасного світу. Поняття „торгівля людьми” є досить широке, воно включає використання людини іншими людьми з ціллю її сексуального використання, втягнення в злочинну діяльність, експлуатація її праці тощо. Жертвами торговців людьми переважно стають жінки, хоча страждають від цього явища і чоловіки, і діти.

Для допомоги жінкам, які потерпіли від торгівлі людьми, в м. Дрогобичі на початку 2004 року був створений Консультативний центр для жінок жертв торгівлі людьми. Протягом майже 2-річної праці працівники центру надали комплексну допомогу 25 жінкам. Потерпілі жінки отримали матеріальну допомогу одягом, взуттям, гігієнічними засобами, медичні обстеження, психологічну допомогу, надання притулку, соціальний супровід та інше. На інформаційну телефонну лінію звернулось 248 людей з питань щодо виїзду за кордон. Було проведено велику кількість превентивних заходів для попередження явища торгівлі людьми серед молоді, безробітних жінок та інших категорій населення, а також розповсюджено понад 600 буклетів „Не стань жертвою торговців людьми”. Працівниками Центру надавалась допомога клієнтам у розшуку зниклих за кордоном громадян України. Таким чином було розшукано 4 людей.

Але, на жаль, у нашому суспільстві є досить низький рівень поінформованості населення з явищем торгівлі людьми, особливо в малих та віддалених населених пунктах. Особливістю нашого регіону є високий рівень довіри до представників церкви, священнослужителів. Тому, на нашу думку, найкращий шлях розповсюдження інформації - через Церкву. Хоча не всі священники добре знають та розуміють цю проблему. Тому наступним кроком у боротьбі з торгівлею людьми буде вишкіл (навчання) священників нашої єпархії та розповсюдження інформації (книги, буклети, відеофільми) серед віруючих парафіян нашого регіону. Тому БФ „Карітас Самбірсько-Дрогобицької Єпархії УГКЦ” за фінансової підтримки Агентства США з міжнародного розвитку та Міжнародної організації з міграції з грудня 2004 року розпочинає проект „Запобігання торгівлі людьми шляхом проведення вишколу для священників”.

Реалізуючи цей проект, ми щиро віримо, що разом ми зможемо подолати це ганебне явище - рабство XXI століття.

Розклад уроків у Недільній школі парафії Пресвятої Трійці м.Дрогобича:

Субота:

10.00 - 4 клас; 10.00 - 5-6 клас;

11.30 - 3 клас; 11.30 - 7 клас;

13.00 - 8 клас; 13.30 - 9 клас

Неділя:

11.00 - 1 клас та дошкільна група

**Запрошуємо дітей до глибокого
пізнання Бога.**

Наші жертводавці:

п. Андрій Заремба – 5 грн.; безім. – 30 грн.;

п. Розалія Мацюрак – 10 дол.;

п. Наталія – 20 дол.; п. Михайло Строцький – 50 грн.;

п. Федір – 5 грн.; п. Христина – 20 грн.; безім. – 10

грн.; п. Софія Хлопик – 80 грн.; п. Леся – 10 грн.;

пп.Люба, Надія, Анна – 50 евро.; п. Марія Стеців – 20

грн.; п. Вікторія – 20 грн.

п.Наталія – 50 грн.(на подарунки в добромільський
інтернат)

Жертва на Київський Собор

п.Галина Мотика – 60 евро; п.Стефанія Цап – 50 грн.;

п.Любов Халавчук – 20 грн.

*Нехай милостивий Господь сторицею винагородить Вас
за складені Вами пожертви.*

Розпочинається
акція

“Різдвяна свічка”.

У захристії
нашого храму Ви
можете придбати
дану свічку, чим
спричинетеся до
акції милосердя
дітям.

Розклад Богослужінь з 19.12.2005 по 1.01.2006 р.Б.

Неділя:

6.00 – Утреня.

7.00, 8.30, 10.30, 12.00 – Божественна
Літургія.

17.00 – Вечірня. Молебен.

У будні дні:

7.00 – Ранішні молитви.

7.30 – Божественна Літургія за упокій.

17.00 – Божественна Літургія за здоров'я.
Вечірні молитви.

Субота:

7.00 – Ранішні молитви.

7.30 – Божественна Літургія за упокій.

9.00 – Божественна Літургія за здоров'я.

17.00 – Велика Вечірня.

Понеділок, 19 грудня. Святого Миколая.

Четвер, 22 грудня. Святої Анни:

7.00, 8.30, 10.30 – Божественна Літургія.

Мирування.

17.00 – Вечірня. Молебен.

Неділя, 1 січня 2006 р.Б.

0.00 – Божественна Літургія.

6.00 – Утреня.

7.00, 8.30, 10.30, 12.00 – Божественна
Літургія.

17.00 – Вечірня. Молебен.

Кожної суботи:

17.00 – Науки для хресних батьків.

Увага! Увага! Увага!

У зв'язку з тим, що перша п'ятниця січня
співпадає зі святом Навечір'я Господнього, Хресна
дорога (Різдвяні розважання) відбудеться у четвер,
5 січня 2006 року.

До нового року залишилося небагато
часу, тому поспішайте придбати новий
Церковний календар
на 2006 рік.

У захристії храму є широкий вибір
календарів та іншої
друкованої продукції.

Управління парафії

Отримали Святі Тайни

Хрещення та Миропомазання:

*Роман Бучко, Роман Бережницький,
Марко Карпа, Ярина Мадинос,
Андріан Скалич, Яна-Марія Репета,
Віктор Кришталь, Віталій Чепелюк,
Олег Шахов, Андрій Деленко.*

Вітаємо у нашій спільноті нових парафіян.

Слово подяки

Складаємо слова найщирішої вдячності митр.
прот. Тарасові Гарасимчуку, о. прот. Мирославу
Соболті, о. Ростиславу Мелеху, церковному причту,
хористам хору «Голос душі» та всім вірним Кате-
дральної парафії Пресвятої Трійці м. Дрогобича за
сердечні співчуття, допомогу та участь у похоронах
нашого тата.

Нехай милостивий Господь сторицею воздасть
кожному, хто розділив наше горе у ці дні.

**Регент хору «Голос душі»
Неоніла Кішкан та родина**

Відійшли у вічність:

Йосиф Пасинович, 93 р.; Євдокія Осередчук, 90 р.;
Ярослав Ядловський, 52 р.; Стефан Білецький, 75 р.;
Євгенія-Марія Галка, 70 р.; Жанна Зв'ягіна, 34 р.;
Віктор Целогородцев, 60 р.; Євген Монастирський, 36 р.;
Ганна Карпинець, 47 р.; Олександр Плужник, 47р.;
Володимир Рижов, 51 р.; Іван Кардаш, 50 р.

Сумуємо з приводу смерті наших парафіян і складаємо співчуття
рідним та близьким покійних.

СОБОР
СВЯТОТРОЙЦЬКИЙ

Видавець:

Парох Катедральної парафії
митр. прот. Тарас ГАРАСИМЧУК

Адреса парафії:

вул. Трускавецька, 2
м. Дрогобич 82100
тел. +38 (03244) 2-73-79

Веб сторінка: www.katedra.org.ua

Коректор:

Світлана ФАРИНОВИЧ

Комп'ютерна верстка:

Ростислав КУРТЯК

Редколегія залишає за собою право
скорочувати дописи.
Матеріали, надіслані на нашу адресу,
не зберігаються і не повертаються.

Друк ПП “Коло”